



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Jedličkou v právní věci žalobce: **DYNAMO FINANCE a.s.**, IČ 046 77 412, se sídlem Bílkova 865/11, Staré Město, 110 00 Praha 1, zast. JUDr. Janem Šafrou, LL.M., advokátem se sídlem Revoluční 1082/8, Nové Město, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **FARM SVÉRADICE, s.r.o.**, IČ 264 22 565, se sídlem Šumavská 519/35, Veveří, 602 00 Brno, zast. JUDr. Ludvíkem Ševčíkem, ml., advokátem se sídlem Kobližná 19, 602 00 Brno, o žalobě na poskytnutí informací,

t a k t o :

- I. Návrh, aby žalovaný byl uznán povinným sdělit žalobci následující informace:
 - a. na základě jakých skutečností dospěli jednatelé žalovaného k závěru, že je třeba za účelem dalších případných investic zpeněžit majetek žalovaného, a to uzavřením kupní smlouvy se společností NIKA, s.r.o.;
 - b. jakým způsobem byla určena cena za prodej veškerých nemovitostí ve vlastnictví žalovaného;
 - c. zda bylo ohledně prodeje předmětných nemovitostí osloveno více možných zájemců, či zda byl žalovaný osloven ze strany jiných zájemců; **se z a m í t á.**
 - d. Žalovaný je **p o v i n e n** žalobci sdělit, na jakých bankových účtech žalovaného se finanční prostředky utržené za prodej nemovitostí nachází a zda jsou dostatečným způsobem zhodnocovány.
- II. Návrh, aby žalovaný byl uznán povinným umožnit žalobci nahlédnout do:
 - a. všech podkladů týkajících se prodeje nemovitostí ve vlastnictví žalovaného společnosti NIKA, s.r.o.;
 - b. všech podkladů týkajících se zatížení nemovitostí ve vlastnictví žalovaného, jenž byly následně prodány společnosti NIKA, s.r.o.; **se z a m í t á.**

- c. Žalovaný je **p o v i n e n** umožnit žalobci nahlédnout do výpisů z účtů nebo účtů, na kterých se nachází finanční prostředky přijaté žalovaným v souvislosti s prodejem nemovitostí ve vlastnictví žalovaného společnosti NIKA, s.r.o.

III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou doručenou soudu 21.3.2017 se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by žalovanému byla uložena povinnost sdělit informace, a to:

- a) na základě jakých skutečností dospěli jednatele žalovaného k závěru, že je třeba za účelem dalších případných investic zpeněžit majetek žalovaného, a to uzavřením kupní smlouvy se společností NIKA, s.r.o.;
 - b) jakým způsobem byla určena cena za prodej veškerých nemovitostí ve vlastnictví žalovaného;
 - c) zda bylo ohledně prodeje předmětných nemovitostí osloveno více možných zájemců, či zda byl žalovaný osloven ze strany jiných zájemců;
 - d) na jakých bankových účtech žalovaného se finanční prostředky utržené za prodej nemovitostí nachází a zda jsou dostatečným způsobem zhodnocovány,
- a současně, aby bylo umožněno nahlédnout do:
- a) všech podkladů týkajících se prodeje nemovitostí ve vlastnictví žalovaného společnosti NIKA, s.r.o.;
 - b) všech podkladů týkajících se zatížení nemovitostí ve vlastnictví žalovaného, jenž byly následně prodány společnosti NIKA, s.r.o.

V obsahu skutkových tvrzení žalobce uvedl, že je společníkem žalovaného, který uzavřel dne 28.7.2015 kupní smlouvu, jejímž předmětem byl převod veškerých nemovitostí ve vlastnictví žalovaného na společnost NIKA, s.r.o., přičemž současně uzavřel zástavní smlouvu, jejímž předmětem bylo zajištění dluhu zmíněné společnosti jako budoucího vlastníka zřízením zástavního práva k veškerým nemovitostem v té době ve vlastnictví žalovaného.

K zápisu zástavního práva k nemovitostem, jakož i k zápisu vlastnického práva společnosti NIKA, s.r.o., do katastru nemovitostí došlo s účinky ke dni 29.7.2015, když vše výše uvedené je rovněž obsaženo v obsahu skutkových tvrzení uvedených žalobcem v řízení č.j. 50 Cm 146/2002 u zdejšího soudu, v němž se domáhá rozhodnutí o určení neplatnosti usnesení valné hromady, na které mělo dojít ke schválení záměru zmíněnou kupní smlouvu uzavřít.

Žalobce nebyl jako společník žalovaného o záměru prodat tyto nemovitosti žádným způsobem informován a mimo již zmíněnou žalobu vedenou v řízení č.j. 50 Cm 53/2016 podal také žalobu na určení neplatnosti zmíněné kupní smlouvy a zástavní smlouvy, která je u Okresního soudu v Klatovech vedena pod č.j. 6 C 21/2016.

V této souvislosti využil žalobce své právo dané ust. § 155 a násl. ZOK a požádal žalovaného o poskytnutí informace týkající se zmíněného prodeje či zmíněné zástavní smlouvy, a to dopisy ze dne 3.2.2016 a 7.3.2016. Dne 17.3.2016 obdržel žalobce dopis žalovaného jako

reakci na výše zmíněné dopisy, avšak žalobce považoval sdělené informace za nedostatečné, a proto zaslal žalovanému 15.7.2016 další dopis, ve kterém ho opětovně žádá o poskytnutí všech požadovaných informací a předložení v listinách obsažených dokumentů, avšak na tento dopis již žalovaný nereagoval. Z uvedeného důvodu žalobce využil svého práva daného mu ust. § 156 odst. 2 ZOK a podal v prekluzivní lhůtě jednoho měsíce uvedené ve zmiňovaném ustanovení popisovanou žalobu.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v obsahu podání ze dne 21.3.2017, v němž jako podstatné skutkové tvrzení uvedl, že dotazy žalobce jsou mimo rámec hypotézy ust. § 155 ZOK podle žalovaného mají šikanózní povahu, neboť nesměřují k získání relevantní informace o společnosti, v této souvislosti žalovaný odkázal na rozhodnutí NSČR č.j. 29 Cdo 2779/2014 a pokud se týká požadavku konkretizovaného v článku V. odst. 2 žaloby, kdy žalovaný žádá umožnění nahlédnout do dokladů společnosti, pak má zato, že žalobu je nutné zamítnout proto, že dosud je žalobce na žalovaného nevznášel, a tudíž se nemůže podle ust. § 156 ZOK domáhat v této souvislosti právní ochrany.

Jednání (§ 115 o.s.ř.) soud nařídil na den 3.10.2017.

Při tomto jednání účastníci řízení odkázali na obsah svých skutkových tvrzení vyjádřených v písemné formě, přičemž žalobce dodal, že žalovaný již od roku 2014 nezakládá účetní uzávěrky do sbírky listin a žalovaný zopakoval, že požadavky žalobce přesahují přiměřenou míru práva na informace.

K dotazu soudu, proč žalovaný dobrovolně odmítá poskytnout žalobci požadované informace, žalovaný uvedl, že proto, že mají sloužit jako podklad pro případnou žalobu o náhradu škody vůči jednateli společnosti, která by měla být způsobena i jeho nedostatečnou péčí řádného hospodáře v souvislosti s napadenou kupní a zástavní smlouvou, s čímž se společnost samozřejmě neztotožňuje a jednatel společnosti by se v takovém případě bránil, rovněž uvedl, že nepochybuje o tom, že právo společníka nahlížet do účetnictví společnosti, případně si z něj pořizovat výpisy, avšak takový požadavek je nutno formulovat kvalifikovaně, aby odpovídal nárokům obsaženým v cit. ustanovení § 155 ZOK.

Z výpisu z OR žalovaného soud zjistil, že žalobce je společníkem žalovaného.

Z obsahu žalobcem citovaného usnesení zdejšího soudu č.j. 50 Cm 53/2016-140, které jak soud zdůrazňuje, dosud nenabýlo právní moci a žalobce soudu sdělil, že má informaci o tom, že v polovině listopadu se bude u Vrchního soudu v Olomouci konat jednání o odvolání žalovaného proti zmiňovanému usnesení, soud zjistil, že soud prohlásil usnesení přijaté valnou hromadou žalovaného ze dne 26.6.2015, kterým byl schválen prodej nemovitostí v žalobě citovaných za minimální prodejní cenu 50.000.000,- Kč, za neplatné. Protože samo usnesení podle názoru soudu nemá žádnou přímou souvislost s projednávanou věcí v tomto řízení, blíže se obsahem skutkových zjištění soudem učiněných v zmiňovaném řízení nezabýval.

Z tohoto důvodu rovněž neprovedl důkaz usnesením valné hromady ze zmiňovaného dne, které je založeno na čl. 13 tohoto spisu a žalobou o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, jehož výsledkem je právě ono citované usnesení.

Soud rovněž zjistil, že tak jak žalobce v žalobě uvedl, na čl. 15 je založena žaloba, kterou se domáhá určení neplatnosti kupní a zástavní smlouvy, jejímž předmětem byl prodej nemovitostí a zřízení zástavního práva k nim, o čemž se domáhá podání informací v tomto řízení.

Sám žalobce soudu sdělil, že zmíněné řízení je v současné době přerušeno, a to právě do doby, než bude pravomocně rozhodnuto v již zmiňovaném řízení č.j. 50 Cm 53/2016, o žalobě na neplatnost usnesení valné hromady žalovaného, která schválila zmiňovaný prodej.

Soud zjistil, že žalobce požádal o poskytnutí informací dne 3.2.2016 a dne 7.3.2016, tak jak v žalobě uvedl, na druhou ze žádostí odpověděl žalovaný vyjádřením ze dne 17.3.2016, na zmíněnou druhou v pořadí ze žádostí odpověděl žalovaný dopisem ze dne 17.3.2016, v jehož obsahu uvedl, že pokud se dotazy týkají toho, kdy a v jaké výši byla uhrazena kupní cena, zda valná hromada společnosti FARM SVĚRADICE, tedy žalovaného, udělila souhlas s prodejem nemovitostí a kdy se tato valná hromada konala a jakým způsobem bylo hlasováno, že tyto informace jsou žalobci známy, neboť je sám uvedl v obsahu skutkových tvrzení v žalobě na určení neplatnosti kupní a zástavní smlouvy výše citované.

K dotazu, z jakého důvodu došlo k zatížení nemovitostí zástavním právem a jejich následnému prodeji, uvedl žalovaný, že k tomu došlo z důvodu zajištění bezproblémového převodu předmětných věcí na nabyvatele – obchodní společnost NIKA, s.r.o., a poté i z toho důvodu, že uvedené zatížení při těchto transakcích vyžaduje obchodní praxe, přičemž k dalšímu dotazu, jak bude s finanční částkou utrženou za prodej zmíněných nemovitostí naloženo, žalovaný sdělil, že o tom ještě dosud není rozhodnuto a k dotazu, jakou činnost bude společnost vyvíjet, když jediné příjmy společnosti plynuly právě z vlastnictví zmíněných nemovitostí a jejich pronájmu či propachtování, sdělil žalovaný, že v současné době ještě není postaveno najisto, kterým směrem se společnost nadále bude ubírat, o dalších záměrech budou společníci informováni na řádné valné hromadě, přičemž současně sdělil, že veškeré dokumenty jsou připraveny k nahlédnutí na budoucí řádné valné hromadě.

Jak soud zjistil a jak sám žalobce uvedl, tento se s odpovědí nespokojil a dalším dopisem ze dne 15.7.2016 vyzval žalovaného, aby mu sdělil, na základě jakých skutečností dospěli jednatelé společnosti k závěru, že je třeba zmíněné nemovitosti prodat, jakým způsobem byla určena cena za jejich prodej, zda bylo ohledně prodeje předmětných nemovitostí osloveno více možných zájemců a na jakých bankovních účtech společnosti se finanční prostředky utržené za prodej nachází a jakým způsobem jsou zhodnocovány.

Na tento dopis již žalovaný neodpověděl, soud podotýká, že všechny žádosti o poskytnutí informací byly podle obsahu doručenek žalovanému žalobcem zaslány doporučenou poštou a tento je převzal.

Právo na informace:

§ 155 z.č. 90/2012 Sb., o obch. korporacích:

Společník má právo na valné hromadě i mimo ni požadovat od jednatelů informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti, kontrolovat údaje obsažené v předložených

dokladech a další práva na informace určená společenskou smlouvou; to platí obdobně pro společníkova zástupce, bude-li zavázán alespoň ke stejné mlčenlivosti jako společník a společnosti tuto skutečnost doloží.

§ 156 z.č. 90/2012 Sb., o obch. korporacích:

(1) Jednatelé mohou poskytnutí informace podle § 155 zcela nebo zčásti odmítnout jen tehdy, pokud

a) jde o utajovanou informaci podle jiného právního předpisu,

b) je požadovaná informace veřejně dostupná.

(2) V případě sporu rozhodne na návrh společníka o tom, zda je společnost povinna informaci poskytnout, soud; k právu uplatněnému po uplynutí 1 měsíce ode dne oznámení o odmítnutí poskytnutí informace se nepřihlíží.

(3) Po dobu řízení podle odstavce 2 neběží promlčecí lhůta pro uplatnění práv, která jsou na požadovaných vysvětleních závislá.

Oprávnění žádat informace o vlastní společnosti je nedílnou součástí souboru práv společníků obchodních společností. U společnosti s ručením omezeným je právo obdržet informace o stavu společnosti charakterizováno velmi stručně a odráží osobní rysy v konstrukci společnosti. Zatímco pro řízení a kontrolu společnosti musí společníci využívat formalizované shromáždění (valná hromada), na němž se rozhoduje podle většinového principu, přístup k informacím je koncipován jako neformální a bezprostřední. Všem společníkům společnosti s ručením omezeným náleží bez ohledu na velikost jejich obchodních podílů v rovné míře právo na informace o činnosti společnosti a právo nahlížet do všech dokladů společnosti. Společníci se tedy mohou a mají seznamovat s originály dokladů a jsou též oprávněni prověřovat správnost údajů v těchto společnostech, přičemž realizaci těchto práv jsou povinni zabezpečit jednatelé. Na druhé straně společníci musí respektovat, že doklady společnosti mají i svůj veřejnoprávní charakter a společnost musí plnit povinnosti ukládané zejména daňovými předpisy a zákonem o účetnictví a nelze proto očekávat, že by výklad práv společníků jimi zmocněných osob byl tak široký, že by např. zahrnoval odnášení dokladů společnosti z jejího sídla, resp. místa, kde jsou společnosti uloženy, pořizování kopií by pak mohla připustit společenská smlouva, ale opět pouze s podmínkou, že doklady společnosti se nedostanou mimo dosah její kontroly. Rovněž ochrana obchodního tajemství, kterou jako pojmový znak vyžaduje ust. § 504 obč. zák. je zejména věcí společenské smlouvy, která by měla tuto skutečnost upravit, když v pochybnostech je nutno se opírat o obecné zásady zákazu zneužití práva zachování loajality ke společnosti a zákazu působit škody.

Z obsahu žalovaným citovaného judikátu NSČR č.j. 29 Cdo 2779/2014 se pak podává, že Nejvyšší soud opakovaně konstatoval, že právo společníka na poskytnutí informací a zpřístupnění dokladů společnosti není neomezené, ale zahrnuje pouze ty doklady a informace, které jsou potřebné k tomu, aby společník získal rozumný přehled o záležitostech společnosti, přičemž takovými informacemi zcela jistě nejsou informace o vnitřních úvahách jednatelů, otázce sjednávání ceny a otázce postupu oslovování obchodních partnerů, případně zvažování, zda nějaké prostředky jsou či nejsou zhodnocovány.

Soud veden výše naznačenými právními úvahami i vzhledem k citované judikatuře NSČR, žalobu v rozsahu výroku I. písm. a), b), c) zamítl, neboť přesně tyto požadavky na informace

žalobcem na žalovaného vznesené jsou právě těmi informacemi, o nichž Nejvyšší soud v zmiňované judikatuře přímo uvedl, že to právě nejsou ony informace, které může žalobce relevantně požadovat.

Avšak soud vyhověl ve výroku I. písm. d) žalobci v tom rozsahu, že žalovaný je povinen žalobci sdělit, na jakých bankovních účtech se finanční prostředky utržené za prodej nemovitostí nachází a zda jsou dostatečným způsobem zhodnocovány, neboť tento požadavek žalobce uplatnil v již zmiňované žádosti ze dne 26.1.2017, na kterou žalovaný neodpověděl a podle názoru soudu je tato informace právě potřebná k tomu, aby společník získal rozumný přehled o záležitostech společnosti.

Soud rovněž zamítl výrokem II. písm. a), b) další požadavky žalobce ze stejných důvodů jako zamítl požadavky na informace ve výroku I. písm. a,b,c), avšak i v tomto případě vyhověl žalobci výrokem II. písm. c), kterým rozhodl o tom, že žalovaný je povinen umožnit nahlédnout žalobci do výpisu z účtu nebo účtů, na kterých se nachází finanční prostředky přijaté žalovaným v souvislosti s prodejem nemovitostí ve vlastnictví žalovaného společnosti NIKA s.r.o., a to z týchž důvodů, pro které uložil žalovanému povinnost sdělit, na jakých bankovních účtech se tyto finanční prostředky nachází a zda jsou dostatečným způsobem zhodnocovány.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř.

Žalobce měl v řízení částečný úspěch, avšak v projednávané věci procento úspěšnosti žalobce vůči žalovanému nebylo možno relevantně stanovit, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pracoviště Husova 15.

Jestliže nebude dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Brně
dne 3.10.2017

JUDr. Jiří Jedlička, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Dana Kovářová, DiS.